

„ prius locus religionis causa mulieribus de-
 „ stinatus, muro discernebatur: altera quo-
 „ que porta opus fuisse videbatur. Contra
 „ primam vero secreta erat, ex aliis regio-
 „ nibus una porta meridiana, & una septen-
 „ trionalis, quibus ad mulieres introibatur:
 „ per alias enim transire ad mulieres non
 „ licebat; sed nec suam portam, interjecto
 „ muro, transgredi licebat: parebat enim
 „ locus ille pariter indigenis, & hospitibus
 „ feminis, religionis causa venientibus. Et
 „ hæc quidem ipsemet Baronijs fatetur
 „ præfatis verbis subdens: „ At quomodo
 „ dixerimus illic feminas habitasse, & quæ
 „ sunt necessaria ad victum ibidem sibi pa-
 „ rasse, cum illuc nec vas inferre, nec co-
 „ medere fas fuisse, idem Josephus scribens
 „ contra Apionem, testetur? Erat ergo lo-
 „ cus ille intra templum orationis causa di-
 „ cretus, & non habitationis, sicut & Ori-
 „ genes de Virginibus testatur, seorsum a
 „ nuptis in templo orare consuevisse; eoque
 „ accedere solitam Dei genitricem Mariam,
 „ etiam postquam peperit Christum, affir-
 „ mat: cui adstipulatur Cyrillus Alexandri-
 „ nus, agens adversus Anthropomorphitas,
 „ & alii. Injuste ergo Baronio opponit
 „ Serry, quod pro loco habitationis intel-
 „ ligat orationis locum, quum utraque loca
 „ distincte Baronijs descripserit, ut ipsemet
 „ asserit, addens: „ Atque ut unde digressi
 „ sumus, eodem revertamur: jam satis mon-
 „ stratum est superius, in exteriori parte
 „ templi exadificatas fuisse amplissimas cel-
 „ las, ad habitationem aptas, & accommo-
 „ datas; ut jam nulla de ea re possit oriri
 „ quæstio. Quod ergo reliquum est, videamus
 „ an exemplo aliquo, & autoritate divi-
 „ narum Scripturarum ostendi possit, in
 „ aliqua templi parte habitasse aliquando
 „ feminas „.

Ad II. Quum Levitici 27. tam de masculis,
 quam de feminis Deo dicaris, & voto pro-
 missis, statuta fuerit redemptio, inde fit,
 quod non solum masculi, Deo offerebantur
 in templo, sed etiam feminae. Quod solum
 masculi apti essent ad ministerium in tem-
 plo obeundum, ad ministerium quidem
 corporale, & manuale, concedimus; ad
 ministerium vero spirituale, negamus,
 quia ad hoc etiam feminae aptæ erant;
 nimirum ad Deum adorandum, exor-
 andum, deprecandum, &c.

Ad III. dicitur quod ex Philone hæbreo in
 suo lib. de legatione ad Cajum Impera-
 torem, satis constat, qualis fuerit tempo-
 ribus illius ritus, reverentia, & religio
 erga Sanctum Sanctorum, seu Sanctua-

P. A. R. IV.

rium. Sic enim loquitur: „ Intimum
 „ Sanctuarium semel quotannis Pontifex
 „ ingreditur, jejunii tempore, tantum odo-
 „ res incensurus, & ex more vota facturus,
 „ ut felix annus, & pax contingat omnibus
 „ hominibus. De cætero si quis, non dico
 „ plebejus judæus, sed Sacerdos, vel a sum-
 „ mo proximus, imo is ipse Pontifex, si duo-
 „ bus anni diebus, aut eodem die ter, qua-
 „ terve introjerit, capite luet absque venia.
 „ Tantam religionem Adytorum voluit esse
 „ Legislator, ut hæc sola inaccessa, intacta,
 „ que servarentur. Quam multos sacrificos
 „ putas ultro mortem subituros, si videant
 „ importari statuam! „ Ad narrationem
 „ Hegeſippi de Jacobo minori, dicimus,
 „ quod eam Scaliger tanquam inanem fabu-
 „ lam rejicit; Petavius vero intelligit, quod
 „ Jacobo liceret ingredi Sancta, non vero
 „ Sanctum Sanctorum; Per Sancta intelli-
 „ guntur illa sacra loca, in quibus extabant
 „ mensa, & panes propositionis, & cande-
 „ labrum, & altare suffitius; & hoc licuisse
 „ Jacobo Minori, quidam putant, quia erat
 „ ex ordine sacerdotali; alii vero asserunt,
 „ ob ipsius eminentem puritatem, ac san-
 „ ctitatem; quia quum reliqui Sacerdotes
 „ possent illuc ingredi, stans duntaxat sui
 „ cuiusque ministerii diebus, Jacobus vero
 „ quotidie posset: Per Sanctum Sanctorum
 „ vero seu per Sanctuarium, intelliguntur
 „ arcana illa, & sanctiora penetralia, quæ
 „ soli Pontifici Summo, & semel tantum
 „ in anno, patebant. Eusebius autem lib. 2.
 „ hist. Eccles. cap. 22. Hieronymus de
 „ Scriptoribus Ecclesiasticis in Jacobo mi-
 „ nori, Epiphanius hæresi 78. si referentes
 „ Hegeſippi narrationem, dixerunt in San-
 „ cta Sanctorum, ideo fuit, quia hoc nomi-
 „ ne Sancta Sanctorum totum tabernaculum
 „ intelligebant; cujus quidem tabernaculi
 „ stricto modo loquendo, una pars sanctum,
 „ altera vero pars Sanctum Sanctorum di-
 „ cebatur.

Ad IV. Verba Levitici sunt de tabernaculo,
 non de Sanctuario; non enim dicitur: *mul-
 lus homo sit in Sanctuario, quando Pontifex
 illud ingreditur*; sed dicitur potius: *nullus
 hominum sit in tabernaculo, quando Ponti-
 fex Sanctuarium ingreditur*. Et sensus præ-
 cepti erat, quod nullus Sacerdos esset in
 priore parte tabernaculi, hoc est in San-
 cto, quando Pontifex in Sanctum Sancto-
 rum ingrediebatur; & hoc ideo erat, ne
 quis Sacerdos audiret quæ Deus Summo
 Pontifici verba faciebat.

Ad V. Infelix argumentum est hoc, quod
 proponit Serry, si enim alicujus ponderis
 esset,